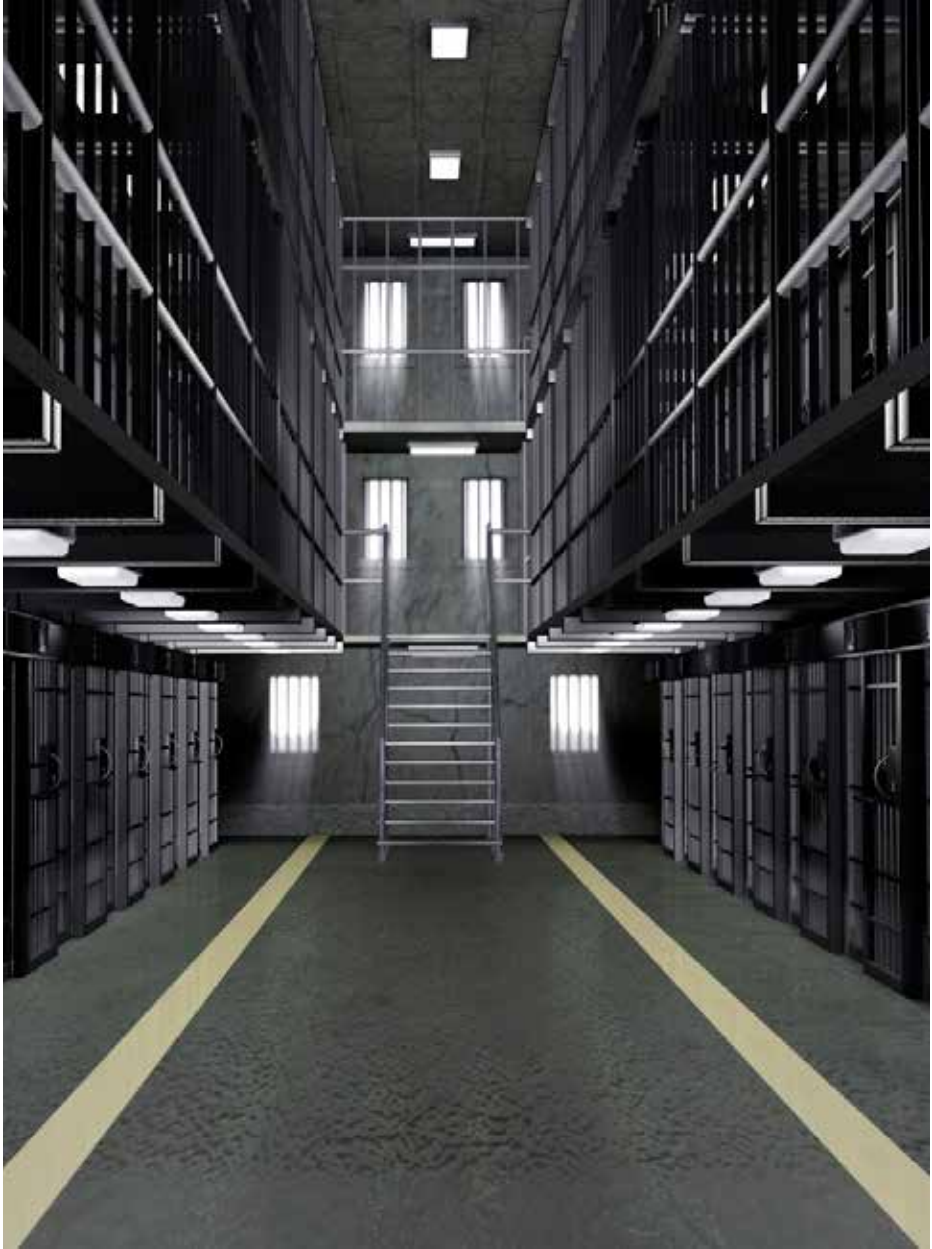

Presoners del nostre gènere, també en la criminalitat?

La criminalitat és un reflex més del diferent comportament d'homes i dones? Podria ser que, fins i tot, en un àmbit tan transcendental com la criminalitat puguem ser presoners del nostre gènere? Realment, el nostre sexe influeix en com i amb quina freqüència delinquim? I en últim terme, homes i dones tenim comportaments diferents i aquests influeixen en la nostra conducta delictiva, és a dir, la criminalitat està determinada biològicament? Donar resposta a aquestes qüestions ha estat l'objectiu del meu treball.

Un altre fet que em va impulsar a l'hora de desenvolupar l'estudi fou descobrir que en totes les disciplines del coneixement, inclosa la criminalitat, les dones han estat omeses dels estudis fets al llarg de la història, ja que crec que per dimensionar la realitat social d'una manera més justa cal enfocar-la des de la perspectiva de gènere, la qual ens permet posar en relleu la diferent i desigual posició social que, encara avui dia, ocupen homes i dones.

Les fonts emprades per fer el treball han estat diverses: una enquesta als estudiants de batxillerat de la nostra escola, entrevistes a una psicòloga i dos advocats, estadístiques de la Generalitat de Catalunya i del Ministerio del Interior, 200 procediments penals tramitats per un advocat terrassenc i bibliografia diversa (inclosa al final d'aquest text).

El seu desenvolupament s'estructura en: l'estudi de les diferències de gènere en el cervell i la seva influència en la criminalitat, prenent com a objecte d'estudi el delictu d'homicidi; l'anàlisi de la població reclosa a Catalunya i a Espanya, així com l'estudi específic de l'evolució històrica dels 5 delictes més importants a nivell català des d'una perspectiva de gènere; l'estudi de camp de 200 procediments penals tramitats per un advocat terrassenc; la realització d'una enquesta respecte de l'objecte de la recerca. Tot seguit faré un breu resum del contingut dels diferents apartats: El cervell és l'òrgan que controla la nostra conducta, ja que s'ocupa de convertir en actes els nostres pensaments a través de les connexions que té amb el cos, i gràcies als estudis que s'han fet avui sabem que el cervell pot funcionar de forma diferent segons el gènere de la persona, donant lloc a 6 diferències biològiques (diferent predomini d'hemisferi, diferents connexions neuronals, diferent instint, diferent grandària de la zona d'interès sexual, manca de cèl·lules mirall en els cervells masculins i millor estimulació de la zona prefrontal dels cervells femenins) que expliquen el diferent comportament entre els dos sexes (els homes es fixen en el fi de les seves accions i les dones en tot el seu procés; els homes tenen més capacitats visoespacionals, i les dones, lingüístiques; l'instint masculí és demostrar valentia, i el femení, la socialització; els homes tenen menys empatia i les dones són menys agressives). Les diferències biològiques, però, influeixen a l'hora de delinquir? Per contestar la pregunta plantejada, he estudiat el perfil dels assassins serials femenins i masculins espanyols, ja que aquest tipus d'assassins segueixen un mateix patró, diferent, però, segons el sexe del delinqüent, i he descobert que l'impuls, la metodologia, les víctimes, el mode d'actuar i la finalitat dels assassins serials masculins i femenins són molt diferents i estan directament relacionats amb les diferències cerebrals de gènere. No menys important, he constatat que l'assassinat serial femení, a nivell espanyol i mundial, és gairebé inexistent a causa que els assassins serials masculins, pel que fa a la majoria, pateixen psicopatia, una malaltia mental gairebé única del sexe masculí.

Els apartats anteriorment exposats ens fan pressuposar que pot haver-hi una gran diferència pel que fa a la població reclosa, en relació amb els percentatges corresponents a cada sexe, i per tal d'afirmar o desmentir la hipòtesi he fet un estudi comparatiu de les estadístiques publicades per l'Estat espanyol i la Generalitat de Catalunya, i he descobert que: del total de la població reclosa a Catalunya l'any 2014, el percentatge de les delinqüents femenines és de 6,49 % i que l'any anterior, a Espanya, del total dels empresonats només el 7,8 % eren dones. Aprofundint més, he analitzat l'evolució històrica dels 5 delictes més greus a Catalunya des de l'any 2009 fins el 2014: l'homicidi, la violència de gènere, el delictu contra la llibertat, el delictu contra el patrimoni i el delictu contra la seguretat. De l'anàlisi comparativa dels 5 delictes puc concloure que: el nombre total de casos femenins és en tots els delictes

tes inferior als masculins; que la criminalitat femenina s'ha vist augmentada en els últims anys, mentre que la masculina no (segons s'especula a causa que actualment un gran nombre de dones constitueixen famílies monoparentals, essent les úniques responsables dels seus fills, fet sumat a l'exclusió laboral de les dones i a l'actual crisi econòmica del nostre país); que, dels delictes estudiats l'any 2014, el percentatge masculí mai no ha baixat del 88,2 % (gairebé el 90 % dels totals de cada un dels 5 delictes van ser comesos per homes). A més, l'anàlisi m'ha permès descobrir que el delicte més comès a Catalunya és el delicte contra el patrimoni, el qual té una gran representació femenina, seguit pel delicte contra la seguretat.

L'últim apartat del meu treball té com a objecte d'estudi descobrir si els patrons criminals terrassencs responen o no als catalans. Per aquest motiu, he estudiat 200 casos penals, dels darrers 26 anys, del torn d'ofici d'un advocat terrassenc. De l'estudi, puc concloure que: només 34 dels casos van ser comesos per dones; que el 85,5 % dels casos masculins i el 73,5 % dels femenins van ser qualificats com a delictes; que la franja d'edat dels delinqüents masculins més repetida és la dels 30-35 anys, mentre que la franja d'edat més repetida de les femenines és dels 15-20 anys; que en certs delictes la representació femenina és nul·la, mentre que la masculina en cap delicte no ho és; que tots els delictes tenen una representació masculina molt superior a la femenina; que el delicte més comès pels homes és el delicte contra la seguretat del trànsit i el més comès per les dones és el furt, igual que a nivell català; que les condemnes imposades a les dones han estat 2: la multa en 10 casos (amb una mitjana de 812,16 €); i la presó en 5 (amb una mitjana de 0,8 anys) i que en més de la meitat dels casos les dones van ser declarades no culpables per l'Administració de Justícia. Pel que fa a les condemnes masculines, les 2 més imposades han estat la multa, en 55 casos (amb una mitjana de 1.741,11 €) i la presó, en 42 casos (amb una mitjana d'1,34 anys) i que 44 dels casos van ser absolts per l'Administració de Justícia; que la mitjana de la durada dels 200 procediments és de 2,296 anys; i que el delicte més comès a Terrassa és el delicte contra la seguretat del trànsit (el segon delicte més comès a Catalunya); seguit pel delicte contra el patrimoni (el delicte més comès a Catalunya), i que aquest últim, igual que a nivell català, és el delicte més comès per les dones.

Les conclusions del meu treball són: homes i dones tenim comportaments divergents com a causa de les diferències en el funcionament del cervell segons el seu gènere i aquestes diferències es reflecteixen en el diferent perfil entre els assassins serials masculins i femenins; la diferència entre la criminalitat femenina és significativament inferior a la masculina a nivell català (en 5 delictes analitzats gairebé el 90 % dels totals van ser comesos per homes) i aquesta diferència augmenta en els delictes més greus (el percentatge masculí no baixa de 93,3 %) i disminueix quan els delictes són més lleus; els delictes més comesos a Catalunya són el robatori i el

delicte contra la seguretat, essent el primer el delicte més comès per les dones; les dades de l'estudi de camp a nivell terrassenc coincideixen amb les catalanes pel que fa als delictes més comesos i el més comès per les dones; i l'opinió dels enquestats coincideix amb els resultats verídics obtinguts, llevat del sorprenent fet que les noies atribueixen un percentatge a la criminalitat femenina superior al real. Per finalitzar, simplement m'agradaria comentar que el 50 % dels nois i el 30 % de les noies enquestades afirmen estar d'acord amb què les dones tenen condemnes més favorables pel simple fet de ser dones. Aquest punt de vista em va sorprendre tant que vaig decidir fer una petita entrevista a dos advocats terrassencs, els quals han afirmat estar totalment en desacord amb aquesta antiga creença, perquè ambdós asseguruen que els jutges imposen les condemnes atenent únicament a les circumstàncies que concorren en la comissió dels delictes, les quals són molt diferents entre homes i dones. Com hem vist en l'estudi dels 200 casos penals, la mitjana de les multes i dels anys de presó imposades a les dones és molt inferior a la dels homes, però no pel fet que siguin dones, sinó pel tipus de delictes que cometen, la manera i la freqüència en què els cometen i, en últim terme, pel mal que causen a la societat. Si la gent només es fixa en els resultats estadístics, sense tenir en compte totes les circumstàncies que les xifres no expressen, resulta lògic que opinin d'aquesta manera. Si, a més, no ens esforcem en veure la realitat a través de la perspectiva de gènere, mai no arribarem a la conclusió verídica que homes i dones som iguals, però diferents, sobretot en la criminalitat.

Bibliografia

— UNIVERSITAT AUTONOMA DE BARCELONA. Informació sobre les diferències cerebrals entre homes i dones [en línia]. <<https://www.uab.cat/web?cid=1096481464166&pagename=UABDivulga%2Fpage%2FTemplatePageDetallArticleInvestigar¶m1=1321597997289>> [Consulta: 8 d'abril de 2015]. — RACÓ CATALÀ (GENERALITAT DE CATALUNYA). Informació sobre el cervell femení [en línia]. <<http://www.racocatala.cat/forums/fil/170690/el-cervell-femen-extrem>> [Consulta: 8 d'abril de 2015]. — JORDAR VICENTE, M. *Neuropsicologia i diferències de gènere*. Barcelona: UOC. Informació sobre les diferències cerebrals entre homes i dones [en línia]. <https://www.exabyteinformatica.com/uoc/Psicologia/Neuropsicologia/Neuropsicologia_%28Modul_10%29.pdf> [Consulta: 12 abril de 2015]. — DEPARTAMENT DE JUSTÍCIA. GENERALITAT DE CATALUNYA, 2014. Informació sobre els delictes més comesos a Catalunya [Estadístiques en línia]. <http://www.gencat.cat/justicia/estadistiques_serveis_penitenciaris/6_pob.html> [Consulta: 1 de maig de 2015]. — LÓPEZ MARTIN, A. *Las mujeres también matamos*. 2013. Informació exemples assassines serials femenines [en línia]. <<http://cj-worldnews.com/spain/>>

index.php/es/criminologia-30/perfiles-criminales/item/2608-las-mujeres-tambi%C3%A9n-matamos> [Consulta: 4 de maig de 2015]. – UNIVERSITAT AUTÒNOMA DE BARCELONA. Llibres sobre la criminalitat femenina. Informació sobre els perfils d'assassins serials [en línia]. <<http://www.uab.cat/cerca.html?query=Criminalitat+femenina>> [Consulta: 12 de maig de 2015]. – RÁMILA, J. *Hablando de criminología*. Informació sobre els assassins serials espanyols i els seus perfils [Blog en línia]. <<http://hablandodecriminologia.blogspot.com.es/p/entrevistas.html>> [Consulta: 29 de maig de 2015]. – *La lista de asesinos en serie de España*, 2010. ABC. Informació sobre els assassins serials espanyols [en línia]. <<http://www.abc.es/20101201/espana/asesinos-serie-201012010647.html>> [Consulta: 8 de juny de 2015]. – iAbogado. Informació sobre la classificació dels delictes [plataforma en línia]. <<http://iabogado.com/guia-legal/delitos-y-faltas/los-delitos-contra-el-patrimonio>> [Consulta: 5 de setembre de 2015]. – VAZQUEZ Y APRAIZ Y ASOCIADOS, TU ABOGADO DEFENSOR. Informació sobre la classificació dels delictes [plataforma en línia]. <<http://www.tuabogadodefensor.com/delitos-contra-la-propiedad/>> [Consulta: 5 de setembre de 2015]. – RODRÍGUEZ GARCIA, M. Informe general. Ministerio del Interior, Secretaría General de Instituciones Penitenciarias, 2013 [Consulta: 20 de maig de 2015]. – RESSLER, R. *Investigació de la personalitat criminal* (PIPC), 1978. – LOMBROSO, C.; FERRERO, G. *The female offender*, 1903-1920. – POLLAK, O. *The criminality of women*, 1950. – KELLEHER, C. *Murder Most Rare*, 1998. – LUZ LIMA MALVIDA, M. *Criminalidad femenina: teorías y reaccion social*, 2003. – HICKEY, E. *Serial Murders and their victims*, 2009. – GARRIDO, V. *El rastro del asesino: el perfil psicológico de los criminales en la investigación policial*, 2006 i *Perfiles criminales*, 2012.
